

Bryssel 20.6.2014
COM(2014) 365 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

**Viimeinen kertomus vuosien 2010-2014 sisäisen turvallisuuden strategian
täytäntöönpanosta**

1. Johdanto

Sisäisen turvallisuuden strategia vuodelta 2010¹ laadittiin, jotta Euroopan unioni voisi vastata olemassa oleviin ja tuleviin uhkiin eurooppalaisten yhteiskuntien ja organisaatioiden sekä EU:n kansalaisten turvallisuudelle.

Strategian tarkoitus on kartoittaa **EU:n sisäisen turvallisuuden haasteita** tilanteessa, jossa monet nykypäivän haasteet ovat luonteeltaan rajat ylittäviä ja monialaisia eikä yksikään jäsenvaltio kykene yksinään vastaamaan näihin haasteisiin tehokkaasti. Strategiassa kartoitetaan myös (täysin perusoikeuksien mukaisia) **yhteisiä periaatteita ja suuntaviivoja**, joihin eurooppalainen turvallisuusmalli perustuu, ja tähdätään yhteisten välineiden ja politiikkojen jatkokehittämiseen käyttäen yhdenmetympää lähestymistapaa.

Komission tiedonannossa EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelmasta² esitetään **viisi keskeistä strategista tavoitetta**, joihin EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tehostaakseen vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden, terrorismin ja tietoverkkorikollisuuden ehkäisyä ja torjuntaa, lisätäkseen ulkorajojen turvallisuutta ja kehittääkseen luonnon ja ihmisten aiheuttamien katastrofien sietokykyä. Siinä esitetään konkreettisia toimia toteuttavaksi EU:n, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla.

Komissio antoi vuosina 2011³ ja 2013⁴ kertomuksen sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta ja mukautti toimia ja suosituksia tilanteen kehitykseen. Kertomuksissa keskitytään EU:n tasolla toteutettuihin toimiin ja esitellään saavutettua edistystä sekä nykyisiä ja tulevia haasteita.

Viimeisimmässä kertomuksessa komissio toteaa: *”Seuraava ja samalla viimeinen kertomus sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta esitellään vuoden 2014 puolivälissä, jolloin arvioidaan strategian tavoitteiden saavuttamista ja pohditaan sisäisen turvallisuuden alan tulevia haasteita.”*

Tämän mukaisesti ja kahdessa aiemmassa kertomuksessa esitettyjen arvioiden pohjalta tällä kolmannella ja viimeisellä kertomuksella vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategiasta on kaksi tarkoitusta. Ensinnäkin siinä arvioidaan viiden strategisen tavoitteen saavuttamiseksi vuodesta 2010 toteutettuja toimia. Toiseksi siinä tarkastellaan mahdollisia tulevia haasteita, monialaisia tavoitteita ja uusia uhkia sisäisen turvallisuuden strategian uudistamista silmällä pitäen komission tiedonannon ”Avoin ja turvallinen Eurooppa: suunnitelma käytäntöön”⁵ mukaisesti, jossa esitetään ehdotuksia EU:n tulevista toimista sisäasioiden alalla.

Tätä kertomusta laatiessaan komissio on ottanut huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselman EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanoa⁶ koskevasta toisesta kertomuksesta.

¹ Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategia: Kohti eurooppalaista turvallisuusmallia, 5842/2/2010.

² KOM(2010) 673.

³ KOM(2011) 790.

⁴ COM(2013) 179.

⁵ COM(2014) 154.

⁶ 2013/2636(RSP).

2. Keskeiset saavutukset vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanossa

Euroopan sisäisestä turvallisuudesta on huolehdittu viime vuosina entistä ponnekkaammin panemalla täytäntöön sisäisten turvallisuuden strategiaa ja kohdennettuja strategioita.

Vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategian viisi strategista tavoitetta ovat: 1) kansainvälisten rikollisverkostojen hajottaminen, 2) terrorismin ja radikalisoitumisen ehkäiseminen ja puuttuminen terroristien värväystoimintaan, 3) kansalaisten ja yritysten turvallisuuden parantaminen verkkoympäristössä, 4) turvallisuuden vahvistaminen rajaturvallisuuden avulla sekä 5) Euroopan kriisi- ja katastrofivalmiuksien parantaminen.

Näissä tavoitteissa on edistytty vuodesta 2010 merkittävästi, kuten komission kahdessa aiemmassa ja tässä kertomuksessa sisäisen turvallisuuden strategiasta todetaan. Vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategia on ollut EU:n sisäisen turvallisuuden aloitteiden perusta viime vuosina. Se on osaltaan parantanut EU:n, sen jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien valmiuksia ja lisännyt jäsenvaltioiden keskinäistä operatiivista yhteistyötä. Se on myös edistänyt monialaisempaa lähestymistapaa kaikilla tasoilla.

Strategian täytäntöönpanossa on ollut monia haasteita. Talouskriisi ja siitä johtuvat budjettirajoitteet Euroopassa ovat jossain määrin vähentäneet **käytettävissä olevia resursseja**. Uudet teknologiat ovat tarjonneet turvallisuusalan sidosryhmille uusia mahdollisuuksia mutta samalla luoneet uusia uhkia, kuten **nopeasti kasvava tietoverkkorikollisuus**, ja tarpeen kehittää kokonaisvaltainen lähestymistapa sen torjumiseen. Vaikka väitteet laajamittaisista tiedonkeruuohjelmista eivät suoranaisesti liity lainvalvontayhteistyöhön, ne käynnistivät kiivaan keskustelun siitä, millä ehdoilla turvallisuus pitäisi saavuttaa. Tämä johti **keskinäisen luottamuksen turvaamiseen** entistä päättäväisemmin siten, että määriteltiin osallistavampia turvallisuuspolitiikkoja ja todettiin tarve parantaa perusoikeuksien integrointia sisäisen turvallisuuden politiikkoihin. Turvallisuuden ulkoisessa ulottuvuudessa EU kohtasi alueellisten konfliktien ja suurten poliittisten muutosten, kuten arabikevään, Saharan eteläpuolisen Afrikan konfliktien ja Syyrian konfliktin, vaikutukset, joilla on ollut vaikutusta EU:n sisäiseen turvallisuuteen.

Edellä mainitut haasteet ovat vahvistaneet, että tarvitaan sisäisen turvallisuuden strategiaa, joka pannaan tosiasiallisesti täytäntöön sekä yleisten aloitteiden että kuhunkin viiteen erityistavoitteeseen liittyvien aloitteiden avulla.

Lainsäädäntö ja yhteistyömekanismit tarjoavat nyt yhteisiä välineitä eurooppalaisten yhteiskuntien ja talouksien suojelemiseksi paremmin vakavalta ja järjestäytyneeltä rikollisuudelta. Lainvalvontayhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön lisääminen on osoittautunut olennaiseksi kun reagoidaan yhteisiin uhkiin, kuten ihmiskauppaan, terrorismiin, tietoverkkorikollisuuteen ja korruptioon.

Monialaisen ja yhdenmisen lähestymistavan, joka on yksi sisäisen turvallisuuden strategian keskeisistä tavoitteista, soveltamista on tuettu paljon, jotta sitä voitaisiin käyttää yhä monimutkaisempien turvallisuushaasteiden käsittelemiseen. On toteutettu aloitteita eri sidosryhmien voimien yhdistämiseksi ja synergioiden aikaansaamiseksi ja lujittamiseksi politiikkojen ja toimien välillä.

Lissabonin sopimuksella perustettu sisäisen turvallisuuden pysyvä komitea (COSI) aloitti toimintansa vuonna 2010. Siitä on vähitellen tulossa EU:n sisäisen turvallisuuden yhdenmisen ja eri viranomaisia kattavan operatiivisen lähestymistavan keskipiste. COSIsta on tullut

toimintakykyisempi, ja se pystyy koordinoimaan jäsenvaltioiden, komission ja EU:n virastojen toimintaa. Sen kytkeminen tiiviimmin EU:n poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean (PTK) toimintaan lujittaisi sisäisen turvallisuuden ulkoisen ja sisäisen ulottuvuuden yhteyttä.

2.1. Tärkeimmät tavoitekohtaiset saavutukset vuosina 2010–2014

2.1.1. Tavoite 1: Hajotetaan kansainväliset rikollisverkostot

Sisäisen turvallisuuden strategiassa määriteltiin **kolme keskeistä toimintaa**: 1) paljastetaan ja hajotetaan rikollisverkostot, 2) suojataan talouselämä rikollisten soluttautumiselta ja 3) tuomitaan rikoksella saadut varat menetetyiksi.

Tätä varten tehtiin paljon työtä tiedusteluun perustuvan poliisitoiminnan kehittämiseksi edelleen ja lainvalvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten yhteistyön lisäämiseksi. Paras esimerkki on järjestäytyntä ja vakavaa kansainvälistä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin kehittäminen ja täytäntöönpano.⁷ EU:n jäsenvaltiot määrittelevät EU:n toimielinten ja virastojen tuella ja ensisijaisesti vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevan Europolin uhkakuva-arvion (SOCTA)⁸ perusteella ensisijaiset toimet⁹, asettavat strategiset tavoitteet monivuotisissa suunnitelmissa ja laativat vuotuiset toimintasuunnitelmat, jotka toteutetaan.

Oikeus- ja sisäasioiden alalla toimivia EU:n virastoja vahvistettiin, mikä on lisännyt Europolin¹⁰ ja Eurojustin¹¹ operatiivista tutkintatukea, myös **yhteisissä tutkintaryhmissä**¹², sekä strategisia ja operatiivisia analyysejä sekä johtanut ehdotuksiin kummankin viraston oikeusperustan uudistamiseksi¹³. Rajat ylittäviä lainvalvontaverkostoja ja yhteisiä tutkintaryhmiä kehitettiin edelleen ja tuettiin (taloudellisesti). EU:n rahoituksella, etenkin rikosten ennalta ehkäisyä ja torjuntaa koskevalla erityisohjelmalla, autettiin jäsenvaltioita tehostamaan rajat ylittävää yhteistyötään.

⁷ 8. ja 9. marraskuuta 2010 kokoontuneen neuvoston päätelmät.

⁸ Uhkakuva-arvion on laatinut Europol, ja sen valmisteluun ovat osallistuneet jäsenvaltiot, oikeus- ja sisäasioiden alalla toimivat EU:n virastot ja keskeiset kolmannet maat.

⁹ 6. ja 9. kesäkuuta 2013 kokoontuneen neuvoston päätelmät. Tiivistetysti EU:n ensisijaiset toimet vuosina 2014–2017 koskevat seuraavia: 1) laitton maahanmuutto; 2) ihmiskauppa; 3) tuotevääreennökset, jotka ovat terveys-, turvallisuus- ja elintarvikemääräysten vastaisia, sekä vaatimukset alittavat tavarat; 4) valmiste- ja myyntipetokset ja missing trader (MTIC) -petokset; 5) synteettisten huumeaineiden tuotanto ja kauppa; 6) kokaiini- ja heroiinikauppa; 7) tietoverkkorikollisuus (verkkokauppa- ja maksukorttipetokset, verkossa tapahtuva lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja verkkohyökkäykset); 8) ampuma-aseista kansalaisille aiheutuva riski ja ampuma-aseiden laitton kauppa; 9) liikkuvien järjestäytyneiden rikollisryhmien harjoittama järjestäytynyt omaisuusrikollisuus.

¹⁰ Vuoden 2013 kolmannen neljänneksen loppuun mennessä Europol oli välittänyt yli 220 000 operatiivista viestiä ja yli 13 500 tapauksessa oli aloitettu tutkinta (15 prosentin lisäys verrattuna samaan ajankohtaan vuonna 2012). Europol tuki jäsenvaltioita EMPACT-hankkeilla, julkaisemalla vuoden 2013 SOCTAn ja EMPACT-tukiyksikön avustuksella.

¹¹ Vuonna 2013 Eurojust lopetti 639 asian käsittelyn ja käsittelyssä oli 937 asiaa, joista 257 liittyi järjestäytyneeseen rikollisuuteen.

¹² Vuonna 2013 yhteensä 34 yhteistä tutkintaryhmää sai (taloudellista) tukea Eurojustilta, Europol oli virallisesti jäsenenä 35 yhteisessä tutkintaryhmässä ja se antoi järjestelmällistä operatiivista tukea yhdeksässä muussa yhteisessä tutkintaryhmässä.

¹³ COM(2013) 173, COM(2013) 535.

Eri rikollisille ilmiöille laadittiin kattavat toimintapoliittiset kehykset, joilla ohjataan kaikkien sidosryhmien yhteistyötä. EU:n huumausainestrategialla (2013-2020)¹⁴ uudistettiin **huumekaupan torjunnan** linjausta muun muassa laittomien huumausaineiden markkinadynamiikan muutosten osalta. Uusien huumausaineiden aiheuttamaan nopeasti kasvavaan uhkaan on reagoitu säädösehdotuksilla¹⁵. Tammikuussa 2013 julkaistiin myös Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) ensimmäinen huumausainemarkkinoita koskeva kertomus (*EU Drug Markets Report, Europol*)¹⁶, joka on erityisen hyödyllinen uusien suuntausten kartoittamisessa ja eri virastojen synergioiden parantamisessa.

EU:n kokonaisvaltainen ja monialainen **ihmiskauppaa** koskeva lähestymistapa (joka perustuu ehkäisyyn, suojeluun, syytteenpanoon ja kumppanuuksiin) näkyy ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjumista sekä ihmiskaupan uhrien suojelemista koskevassa direktiivissä¹⁷ vuodelta 2011. Komission laatimaa ja neuvoston vahvistamaa¹⁸ ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävää EU:n strategiaa vuosiksi 2012–2016¹⁹ sovelletaan nyt käytäntöön. Vuonna 2013 EU:ssa perustettiin ihmiskaupan vastainen kansalaisyhteiskunnan foorumi, johon kuuluu yli 100 järjestöä.

Lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumista koskeva direktiivi²⁰ tuli voimaan 13. joulukuuta 2011. Sillä yhdenmukaistettiin rikosnimikkeitä ja siinä säädettiin vähimmäisrangaistuksista. Sillä pyritään myös torjumaan internetissä olevaa lapsipornoa ja -seksimatkailua.

Rikosten hyötymotiiviin kohdistettiin merkittäviä vastatoimenpiteitä. Esimerkiksi jäsenvaltioihin perustettiin varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavia toimistoja ja jäsenvaltiot tekivät tähän liittyvää yhteistyötä²¹, tehtiin ehdotukset neljännessä rahanpesua koskevasta direktiivistä²² ja varainsiirtoasetuksesta²³ sekä päästiin yhteisymmärrykseen uudesta rikoshyödyn jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevasta direktiivistä²⁴. **Korruptiota** koskevan EU:n laajuisen raportointimekanismin ja arvioinnin perusteella laadittiin helmikuussa 2014 annettu ensimmäinen EU:n kertomus korruption torjunnasta²⁵. Kertomuksessa selostetaan, mitä korruptiontorjuntatoimia kussakin jäsenvaltiossa käytetään ja mitkä niistä toimivat hyvin, mitä voitaisiin parantaa ja miten. Siinä ehdotetaan rehellisyysvaatimusten lujittamista ja ehdotetaan parannuksia julkisten hankintojen alan valvontamekanismeihin.

¹⁴ 17547/12.

¹⁵ Neuvoston päätös 2005/387/YOS.

¹⁶ <http://www.emcdda.europa.eu/publications/joint-publications/drug-markets>

¹⁷ Direktiivi 2011/36/EU.

¹⁸ Neuvoston päätelmät 25.10.2012.

¹⁹ COM(2012) 286.

²⁰ Direktiivi 2011/93/EU.

²¹ Jäsenvaltioiden SIENA-järjestelmän (jota käyttää 20 jäsenvaltiota) kautta esittämät varallisuuden jäljittämistä koskevat pyynnöt ovat lisääntyneet: niitä tehtiin 475 vuonna 2012 ja yli 2 000 vuonna 2013. Pyyntöihin on myös vastattu aiempaa nopeammin.

²² COM(2013) 45.

²³ COM(2013) 44.

²⁴ EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39.

²⁵ COM(2014) 38.

Ampuma-aseiden laittoman käytön kansalaisille aiheuttaman uhan johdosta komission tiedonannossa²⁶ esitettiin useita tapoja, joilla EU voi auttaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan uhan pienentämiseksi. EU ratifioi YK:n ampuma-asepöytäkirjan²⁷.

Tuotevääreännösten ja vaatimukset alittavien tavaroiden kasvavia riskejä on pienennettävä ottaen huomioon niiden taloudelliset vaikutukset lailliseen talouteen ja valtioiden budjetteihin sekä vaara kansalaisten terveydelle. Tämä on johtanut uusiin toimenpiteisiin, kuten teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksien torjumiseen tähtäävän EU:n tullitoimintaohjelman²⁸ (2013–2017) hyväksymiseen sekä EU:n toimiin savukkeiden salakuljetuksen torjumiseksi²⁹.

Rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä annetussa direktiivissä³⁰ säädetään Euroopan unionin yhteisestä mekanismista kaikenlaisen näytön hankkimiseksi rikosasioissa. Oikeusviranomaiset voivat esimerkiksi pyytää toisten jäsenvaltioiden oikeusviranomaisia kuulustelemaan todistajia, suorittamaan kotietsintöjä tai valvomaan pankkitilejä. Toimenpiteeseen sisältyy myös tutkintamääräysten automaattinen vastavuoroinen tunnustaminen, ja siinä rajoitetaan toisen jäsenvaltion perusteita kieltäytyä määräyksen täytäntöönpanosta.

Lainvalvontatietojen rajat ylittävän vaihdon alalla tapahtui huomattavaa edistystä. Jäsenvaltiot alkoivat vähitellen toteuttaa aiempia aloitteita, kuten Prüm-päätöstä³¹ ja Ruotsin aloitetta³². Lainvalvontaviranomaiset saivat tarkasti säännellyn pääsyn tiettyihin tietojärjestelmiin kuten sormenjälkitietoja sisältävään Eurodac-tietokantaan³³. Komissio antoi joulukuussa 2012 tiedonannon eurooppalaisesta tiedonvaihtomallista (EIXM)³⁴. Komissio tekee läheistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja Europolin kanssa EIXM:n toteutuksen tukemiseksi.

Komissio teki direktiiviehdotuksen matkustajarekisteritietojen käsittelystä jäsenvaltioiden lainvalvonnassa³⁵. On tärkeää, että direktiiviehdotus vihdoinkin hyväksyttäisiin.

EU:n virastot **lisäsivät** lainvalvontayhteisön **koulutusta** parantaakseen yksilöllisiä ja yhteisiä valmiuksia³⁶. Komissio esitteli uutena lähestymistapana koulutukseen lainvalvontaviranomaisten eurooppalaisen koulutuskehityksen³⁷. Se perustuu neljään koulutuksen osa-alueeseen³⁸. Koulutuksen kohderyhmiä ovat kaiktasoiset erilaiset lainvalvontaviranomaiset (poliisit, rajavartijat, tullivirkailijat), ja siihen kuuluu myös vaihto-ohjelmia.

²⁶ COM(2013) 716.

²⁷ EUVL L 89, 25.3.2014, s. 7.

²⁸ EUVL C 80, 19.3.2013, s. 1.

²⁹ COM(2013) 324, neuvoston päätelmät 10.12.2013.

³⁰ EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1.

³¹ 2008/615/YOS.

³² 2006/960/YOS.

³³ Asetus (EU) N:o 603/2013.

³⁴ COM(2012) 735.

³⁵ KOM(2011) 32.

³⁶ Euroopan poliisiakatemia (CEPOL) tarjosi vuonna 2013 koulutusta yli 8 200 osallistujalle³⁶ yli sadassa erilaisessa koulutustilaisuudessa.

³⁷ COM(2013) 172.

³⁸ Osa-alue 1: Perustiedot EU:n tason lainvalvonnasta; osa-alue 2: Tehokas kahdenvälinen yhteistyö; osa-alue 3: EU:n aihekohtaisesti erikoistunut poliisitoiminta; osa-alue 4: Siviilioperaatiot ja valmiuksien kehittäminen kolmansissa maissa.

2.1.2. Tavoite 2: Ehkäistään terrorismia ja radikalisoitumista ja puututaan terroristien värväystoimintaan

Vuonna 2010 määriteltiin **kolme keskeistä toimintaa**: 1) tuetaan yhteisöjä radikalisoitumisen ja terroristien värväyksen ehkäisemisessä, 2) estetään terroristeja saamasta rahoitusta ja iskuissa tarvittavia välineitä ja valvotaan heidän liiketoimiaan ja 3) suojataan liikennettä.

Komissio on toteuttanut useita toimia yhteistyön tekemiseksi yhteisöjen, paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa. Komissio perusti syyskuussa 2011 **radikalisoitumisen torjunnan verkoston**³⁹, jolla tuetaan paikallisia toimijoita radikalisoitumiseen ja terroristien värväykseen liittyvissä ongelmissa. Komissio antoi tammikuussa 2014 tiedonannon terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen ehkäisemisestä⁴⁰. Ehdotettuihin toimiin kuuluu ehkäiseviä toimenpiteitä ja toimia ääriliikkeiden mielipiteiden vastustuskyvyn kehittämiseksi sekä radikalisoituneiden henkilöiden auttaminen loitontumaan ja luopumaan radikalismista. Samassa yhteydessä komissio julkaisi radikalisoitumisen torjunnan verkoston havaitsemien parhaiden käytänteiden ja lähestymistapojen kokoelman.

Komissio reagoi konfliktialueille (etenkin Syyriaan) matkustavien **ulkomaalaisten taistelijoiden** ajankohtaiseen ilmiöön erilaisin toimin, kuten kehittämällä radikalisoitumisen torjunnan verkoston parhaiden käytänteiden suuntaviivoja.

Komissio seurasi tarkasti vuonna 2010 sovitun **EU:n ja Yhdysvaltojen terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman**⁴¹ täytäntöönpanoa. Ohjelma, jota myös EU ja jäsenvaltiot käyttävät yhä enemmän, on osoittautunut arvokkaaksi välineeksi terroristien ja heidän tukiverkkojensa havaitsemisessa ja jäljittämisessä koko maailmassa⁴².

Merkittäviä toimia toteutettiin turvallisuuden varmistamiseksi vaarallisia tavaroita, kuten **räjähteitä ja CBRN-tekijöitä**, suojelemalla ja havaitsemalla ja jatkamalla kahden toimintasuunnitelman⁴³ ja räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä annetun asetuksen⁴⁴ täytäntöönpanoa. Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevan Euroopan unionin ohjelman⁴⁵ täytäntöönpanossa on alettu soveltaa uutta lähestymistapaa, joka keskittyy ehkäisyyn, valmiuteen ja toimintaan sekä erityisesti eri alojen keskinäisiin riippuvuussuhteisiin.

Ilmailun turvallisuuteen liittyvää riskien arviointia on laajennettu monenlaisiin matkustajiin liittyviin riskeihin⁴⁶. Menetelmä, joka on suunniteltu yhdessä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden ja EU:n tiedusteluanalyyssikeskuksen (INTCEN) kanssa, tarjoaa viitekehyksen tämän alan toimille tulevaisuudessa. AIRPOL-verkosto ja komissio jatkavat myös lentoasemien pehmeiden kohteiden suojelua koskevien EU:n ohjeiden kehittämistä.

Kriisin kohdatessa (esimerkiksi Norjan, Burgasin ja Toulousen terrori-iskut) jäsenvaltiot ovat saaneet tukea Europolilta, Eurojustilta, INTCENiltä sekä lainvalvonnan foorumeilta, kuten

³⁹ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/radicalisation_awareness_network/index_en.htm

⁴⁰ COM(2013) 941.

⁴¹ EUVL L 195, 27.10.2010, s. 5.

⁴² COM(2013) 843.

⁴³ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/crisis-and-terrorism/securing-dangerous-material/index_en.htm

⁴⁴ Asetus (EU) N:o 98/2013.

⁴⁵ SWD(2013)318.

⁴⁶ Nämä toimet perustuvat ilmailun turvaamisesta terrorismin uhalta vuonna 2012 Nikosiassa järjestetyn konferenssin päätelmiin, jotka neuvosto on vahvistanut.

Atlas-verkostolta. Atlas-verkosto, joka muodostuu EU:n 28 jäsenvaltion erityistoimintajoukoista, jatkoi valmiuksien kehittämistä. Se teki huhtikuussa 2013 yhteisiä harjoituksia simuloidussa tilanteessa, jossa yhdeksään jäsenvaltioon kohdistui koordinoitu terrori-isku⁴⁷.

2.1.3. Tavoite 3: Parannetaan kansalaisten ja yritysten turvallisuutta verkkoympäristössä
--

Sisäisen turvallisuuden strategiassa määriteltiin **kolme keskeistä toimintaa**: 1) kehitetään lainvalvonnan ja oikeuslaitoksen valmiuksia, 2) tehdään yhteistyötä alan toimijoiden kanssa kansalaisten toimintavalmiuksien parantamiseksi ja heidän suojelemiseksi ja 3) parannetaan valmiuksia reagoida verkkohyökkäyksiin.

SOCTAssa korostetaan, miten voittoa tavoitteleva tietoverkkorikollisuus tarjoaa mahdollisuuksia monenlaiseen rikollisuuteen. EU:n kansalaiset ovat myös tietoisia tietoverkkorikollisuuden uhasta, sillä aiheutta käsitelleessä erityiseurobarometrissä⁴⁸ 76 prosenttia EU:n asukkaista oli sitä mieltä, että riski joutua tietoverkkorikollisuuden uhriksi on kasvanut 12:n viime kuukauden aikana. Tähän uhkaan vastaamiseksi on toteutettu toimenpiteitä.

EU antoi **tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä** direktiivin⁴⁹, jolla yhdenmukaistetaan näitä rikoksia (laiton tunkeutuminen tietojärjestelmiin, laitton järjestelmän häirintä ja datan vahingoittaminen sekä viestintäsalaisuuden loukkaaminen) koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja helpotetaan lainvalvontaviranomaisten yhteistyötä.

Helmikuussa 2013 hyväksytyssä EU:n **kyberturvallisuusstrategiassa**⁵⁰ esitetään visio EU:n verkkoympäristön tekemisestä maailman turvallisimmaksi. Neuvosto⁵¹ ja Euroopan parlamentti⁵² ilmaisivat tyytyväisyytensä strategiaan. Siinä korostetaan muun muassa julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä ennaltaehkäisyyn ja selviytymiskyvyn parantamiseksi. Komissio on antanut ensimmäisen kertomuksen saavutetusta edistyksestä, ja se jatkaa toimintaa strategian kaikkien toimien toteuttamiseksi. Komissio antoi myös verkko- ja tietoturva koskevan direktiiviehdotuksen⁵³, jolla pyritään parantamaan kansallista selviytymiskykyä ja lisäämään verkkoturvapoikkeamia koskevaa yhteistyötä.

Europolin **Euroopan verkkorikostorjuntakeskus** (EC3) aloitti toimintansa vuoden 2013 alussa. Siitä on tulossa yhteispiste verkkorikollisuuteen liittyvissä kysymyksissä, ja se on tehnyt usein menestyksekkästä tutkintayhteistyötä jäsenvaltioiden, Eurojustin ja kolmansien maiden kanssa⁵⁴. Se tekee yhteistyötä myös yksityisen sektorin kanssa tietoverkkoturvallisuutta ja rahoituspalveluja käsittelevissä neuvoo-antavissa ryhmissä. Komissio jatkoi tietoverkkorikollisuutta koskevan Budapestin yleissopimuksen edistämistä puitteeksi kansainväliselle yhteistyölle tietoverkkorikollisuuden torjunnassa ja malliksi kansalliselle lainsäädännölle.

⁴⁷ IP/13/335.

⁴⁸ Erityiseurobarometri 404, marraskuu 2013.

⁴⁹ Direktiivi 2013/40/EU.

⁵⁰ JOIN(2013) 1.

⁵¹ Neuvoston päätelmät 25.6.2013.

⁵² P7_TA(2013)0376. Täytäntöönpanotaulukko, joka esitettiin korkean tason konferenssissa vuosi strategian hyväksymisen jälkeen: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/eucybersecurity-strategy-high-level-conference-0>

⁵³ COM(2013) 48.

⁵⁴ http://www.europol.europa.eu/sites/default/files/publications/ec3_first_year_report.pdf

Komissio ja Yhdysvallat toimivat yhteistyössä käynnistäessään vuonna 2012 **verkossa esiintyvän lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumista koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden**⁵⁵. Siihen kuuluu nyt 53 maata, jotka ovat sitoutuneet parantamaan uhrien tunnistamista, saavuttamaan parempia tuloksia tekijöiden syytteenpanossa, lisäämään tietoisuutta ongelmasta ja vähentämään lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevien kuvien määrää verkossa.

Tietoverkkorikollisuuden nopea kasvu teettää paljon työtä. Nämä toimenpiteet kuitenkin jo parantavat verkkoympäristön turvallisuutta kansalaisille ja yrityksille.

2.1.4. Tavoite 4: Vahvistetaan turvallisuutta rajavalvonnan avulla

Sisäisen turvallisuuden strategiassa määriteltiin **neljä keskeistä toimintaa**: 1) hyödynnetään täysimääräisesti EUROSURin toimintamahdollisuuksia, 2) tehostetaan Frontexin osuutta ulkorajoilla, 3) toteutetaan yhteistä riskinhallintaa ulkorajat ylittävässä tavaraliikenteessä ja 4) parannetaan viranomaisten yhteistyötä kansallisella tasolla.

EU:n toimissa näiden keskeisten toimien toteuttamiseksi pyrittiin turvaamaan perusoikeudet ja -vapaudet, kuten henkilöiden vapaa liikkuvuus Schengen-alueella sekä tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla kun EU:n sisäistä turvallisuutta parannetaan. Tässä hyödynnettiin henkilöitä ja tavaroita koskevien rajavalvontapolitiikkojen synergioita ja käsiteltiin muuttoliikkeen hallintaa ja rikosten torjuntaa yhdenmukaisen rajaturvallisuuden strategian täytäntöönpanon yhteydessä. Nyt kun rajavartijoilla, tullilla, poliisilla ja muilla viranomaisilla on paremmat tiedot tilanteesta maalla, merellä ja ilmassa, oikeasuhteisten ja tehokkaiden toimenpiteiden määrittelylle ja toteuttamiselle EU:n rajoilla on lujempi perusta. Merkittävä toimenpide oli **Eurosur-järjestelmän**⁵⁶ käyttöönotto vuoden 2013 lopussa. Se on monitoiminen järjestelmä rajat ylittävän rikollisuuden havaitsemiseksi ja ehkäisemiseksi. Se auttaa myös pelastamaan maahanpyrkijöiden henkiä Schengen-alueen ulkorajoilla.

Toinen toimenpide on **uuden Schengenin hallinnointilainsäädännön** voimaantulo⁵⁷. Sillä pyritään parantamaan arviointia ja valvontaa, tukemaan jäsenvaltioita ja korjaamaan mahdollisia puutteita keskinäisen luottamuksen ylläpitämiseksi Schengen-alueella.

Frontexin eri analyysit ja **toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II)**⁵⁸ käyttöönotto lisäävät osaltaan tietoa. SIS II -järjestelmään sisältyy parannettuja toimintoja tietojen analysoinnin tueksi.

Henkilöiden vapaata liikkuvuutta tuetaan **viisumitietojärjestelmällä (VIS)**⁵⁹ ja älykkäitä rajoja koskevalla paketilla⁶⁰, johon sisältyy parhaillaan käsittelyssä olevat säädösehdotukset rajanylitystietojärjestelmästä ja rekisteröityjen matkustajien ohjelmasta.

Tavaroiden tuonnin ja viennin sujuvuutta ja sisämarkkinoiden suojelua käsitellään parhaillaan tullialan riskienhallintaa ja toimitusketjun turvallisuutta koskevan aloitteen⁶¹ yhteydessä.

⁵⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/organized-crime-and-human-trafficking/global-alliance-against-child-abuse/index_en.htm, http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/organized-crime-and-human-trafficking/global-alliance-against-child-abuse/docs/global_alliance_report_201312_en.pdf

⁵⁶ Asetus (EU) N:o 1052/2013 Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) perustamisesta.

⁵⁷ Asetus (EU) N:o 1053/2013; asetus (EU) N:o 1051/2013.

⁵⁸ Asetus (EY) N:o 1987/2006.

⁵⁹ Asetus (EY) N:o 767/2008.

⁶⁰ COM(2013) 95, COM(2013) 97.

Jotta jäsenvaltioiden tukemiseen olisi tarvittavat valmiudet, Frontexia on vahvistettu sen tarkistetun oikeusperustan⁶² hyväksymisen myötä. Frontex on antanut enemmän operatiivista tukea niille jäsenvaltioille, joihin kohdistuu voimakas maahanmuuttopaine, esimerkiksi Kreikan ja Turkin välisellä rajalla ja Egeanmerellä. EU:n Välimeren erityistyöryhmän⁶³ toimien puitteissa annetaan kokonaisvaltaista tukea maahanpyrkijöiden henkien suojelemiseksi ja suurimman muuttopaineen kohteena Välimerellä olevien jäsenvaltioiden taakan keventämiseksi.

2.1.5. Tavoite 5: Parannetaan Euroopan kykyä selviytyä kriiseistä ja katastrofeista

Sisäisen turvallisuuden strategiassa määriteltiin **neljä keskeistä toimintaa**: 1) Hyödynnetään yhteisvastuulauseketta täysimääräisesti, 2) omaksutaan kaikki vaaratekijät kattava lähestymistapa uhkien ja riskien arviointiin, 3) luodaan yhteydet kaikkien tilannearviointikeskusten välille ja 4) kehitetään eurooppalainen hätäapuvalmius katastrofien varalta.

Jotta kriiseihin reagoitaisiin tuloksellisesti ja tehokkaasti, oli saatava vastaukset keskeisiin kysymyksiin (kuka vastaa mistä, milloin, missä ja miten) ja varmistettava monialainen lähestymistapa.

Tämän vuoksi komissio ja ulkosuhdehallinto tekivät yhteisen ehdotuksen⁶⁴ neuvoston päätökseksi Lissabonin sopimuksella (SEUT-sopimuksen 222 artikla) käyttöön otetun **yhteisvastuulausekkeen** soveltamisesta. Jäsenvaltiot käsittelevät ehdotusta parhaillaan. Yhteisvastuulauseke tarjoaa kehyksen toimille sellaisessa tilanteessa, ”jossa jäsenvaltio joutuu terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi.”

Neuvosto hyväksyi 17. joulukuuta 2013 unionin uuden **pelastuspalvelumekanismin**⁶⁵, mikä edistää eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien kehittämistä. Se perustuu jäsenvaltioiden ennalta lupaamiin resursseihin ja parempaan suunnitteluun, ja siinä avustaa hätäavun koordinoitua keskus, joka aloitti toimintansa toukokuussa 2013.

Kansallisia riskinarviointeja kehitetään komission vuonna 2010 antamien suuntaviivojen⁶⁶ mukaisesti. Komissio antoi huhtikuussa 2014 ensimmäisen katsauksen luonnon ja ihmisen aiheuttamista katastrofeista EU:ssa. Se kattoi 12 merkittävää luonnon ja ihmisen aiheuttamaa riskiä, jotka sisältyivät 17 kansalliseen riskinarviointiin. Katsauksen sisältöä täydennetään EU:n politiikkoja koskevilla tiedoilla ja EU:n rahoittamien tutkimusten tuloksilla⁶⁷.

Valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista annettu päätös⁶⁸ vahvistaa osaltaan EU:n riskinhallintavalmiuksia kansanterveyden alalla.

EU:n tason yhteistyötä komissiossa ja asiaankuuluvissa virastoissa toimivien monialaisten ja alakohtaisten keskustusten välillä tehostettiin jäsenvaltioiden tukemiseksi. Tätä yhteistyötä tuki turvaluokiteltujen tietojen vaihdon uusi kehys⁶⁹.

⁶¹ COM(2012) 793, 8761/3/13.

⁶² Asetus (EU) N:o 1168/2011.

⁶³ 17409/13.

⁶⁴ JOIN(2012) 39.

⁶⁵ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 924.

⁶⁶ SEC(2010) 1626.

⁶⁷ SWD(2014) 134 final.

⁶⁸ Päätös 1082/2013/EU.

Suuriin kriiseihin voidaan nyt reagoida EU:n poliittisella tasolla joustavammin ja laajennuskelpoisemmin neuvoston 13. kesäkuuta 2013 hyväksymien poliittisen kriisitoiminnan integroitujen järjestelyjen⁷⁰ avulla.

2.1.6. Perusoikeuksien kunnioittaminen sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanossa

Sisäisen turvallisuuden strategian kulmakivi on EU:n kansalaisten ja EU:ssa oleskelevien oikeuksien ja vapauksien kunnioittaminen ja turvaaminen. Taustalla on Lissabonin sopimus ja vaatimus varmistaa EU:n perusoikeuskirjan tosiasiallinen täytäntöönpano⁷¹. Tätä varten komissio on laatinut Euroopan unionin strategian perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön⁷², ja se valvoo strategian noudattamista muun muassa vuotuisten kertomusten avulla⁷³.

Komissio on laatinut perusoikeuksia koskevat **toimintaohjeet**⁷⁴, joita se noudattaa vaikutustenarvioinneissaan. Se on myös levittänyt tietoa oikeussuojakeinoista kaikissa EU:n jäsenvaltioissa uuden Euroopan oikeusportaalin⁷⁵ välityksellä. Se teki Euroopan neuvoston kanssa yhteistyötä, jotta EU saatiin liitettyä Euroopan ihmisoikeussopimukseen (ECHR)⁷⁶. Koska henkilötietoja on suojeltava (perusoikeuskirjan 8 artikla), komissio teki vuonna 2012 ehdotuksen tietosuojapakettista⁷⁷. Pakettiin sisältyviä säädöksiä käsitellään parhaillaan. Niillä on vaikutusta siihen, miten EU:n sisäinen turvallisuus varmistetaan.

Tämän institutionaalisen kehityksen ohessa tapahtui edistystä myös käytännön tasolla, jolla perusoikeudet integroitiin tiiviimmin EU:n turvallisuusasioihin. Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA) esimerkiksi tuotti useita lausuntoja⁷⁸ ja kertomuksia⁷⁹ monista sisäiseen turvallisuuteen vaikuttavista asioista, kuten tietosuojasta, radikalisoitumisesta, viharikoksista ja ääriliikkeistä, ja antoi viranomaisille käytännön työkaluja⁸⁰. FRA julkaisi joulukuussa 2013 perusoikeuksia koskevan poliisikoulutuskäsikirjan⁸¹, joka täydentää vuonna 2010 julkaistua syrjivää etnistä profilointia koskevaa käsikirjaa⁸².

Vuonna 2013 hyväksytyn Schengen-arviointimekanismin⁸³ myötä aletaan valvoa, miten jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaiset kunnioittavat perusoikeuksia Schengenin säännöstöä soveltaessaan⁸⁴.

⁶⁹ Neuvoston päätös 2013/488/EU.

⁷⁰ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/137614.pdf

⁷¹ Sisäisen turvallisuuden yhteydessä erityisen tärkeitä ovat EU:n perusoikeuskirjan seuraavat artikkelit: 1–26, 37, 38, 45, 46 sekä 47–54.

⁷² KOM(2010) 573.

⁷³ http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/charter/application/index_en.htm

⁷⁴ SEC(2011) 567.

⁷⁵ <https://e-justice.europa.eu/home.do?action=home&plang=en&sufix=7>

⁷⁶ Euroopan neuvoston 47 jäsenvaltiota ja EU parafoivat 5. huhtikuuta 2013 luonnoksen sopimuksesta, jolla EU liittyy ECHR:ään. EU:n tuomioistuimen lausunto sen tekstistä on odotettavissa keväällä 2014.

⁷⁷ COM(2012) 9, COM(2012) 10 ja COM(2012) 11.

⁷⁸ Saatavilla osoitteessa <http://fra.europa.eu/en/publications-and-resources/opinions>.

⁷⁹ Saatavilla osoitteessa <http://fra.europa.eu/en/publications-and-resources>.

⁸⁰ Ks. FRA (2013), *Joining up fundamental rights. Toolkit for local, regional and national public officials*.

⁸¹ <http://fra.europa.eu/en/publication/2013/fundamental-rights-based-police-training-manual-police-trainers>

⁸² FRA (2010), *Towards More Effective Policing, Understanding and preventing discriminatory ethnic profiling: a guide*.

⁸³ Ks. alaviite 57.

⁸⁴ 10597/13.

EU:n toimenpiteillä **rikosten uhrien suojelemiseksi** pyritään parantamaan kaikkien kansalaisten oikeuksia. Näitä toimenpiteitä ovat olleet esimerkiksi rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin⁸⁵, yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun asetuksen⁸⁶ ja eurooppalaisesta suojelumääräyksestä annetun direktiivin⁸⁷ hyväksyminen.

Lisäksi on edistytty hyvin Euroopan oikeusalueen kehittämisessä vastavuoroisen tunnustamisen ja keskinäisen luottamuksen pohjalta. EU on jo antanut kolme direktiiviä epäiltyjen ja syytettyjen prosessuaalisista oikeuksista. Ne koskevat oikeutta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä⁸⁸, tiedonsaantioikeutta rikosoikeudellisissa menettelyissä⁸⁹ ja oikeutta käyttää avustajaa sekä oikeutta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin⁹⁰.

3. Tulevat haasteet

EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on monia haasteita lähivuosina. Eurooppa selviytyy vähitellen taloudellisesta ja sosiaalisesta kriisistä, joka on jättänyt jälkensä ja tehnyt eurooppalaisista yhteiskunnista haavoittuvaisempia ja alttiimpia rasismille ja muukalaisvihalle. Se on osa globalisoitunutta ja yhteenliittynyttä maailmaa, jossa ihmisten, liikkuvuuden ja tavaraliikenteen odotetaan edelleen kasvavan. EU:lla on demografisia haasteita, se kaupungistuu entisestään, yhteiskuntien monimuotoisuus kasvaa ja työmarkkinat toimivat puutteellisesti. Eurooppa joutuu myös kohtaamaan eri puolilla maailmaa ja etenkin sen lähialueilla esiintyvän poliittisen epävakauden mahdollisia seurauksia. Esimerkiksi arabikevät, Syyrian kriisi ja Ukrainan tilanne edellyttävät asianmukaisia toimia. Näihin haasteisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Tämän tiedonannon 2 luvussa mainittujen toimenpiteiden täytäntöönpano sekä lainsäädännöllisellä että operatiivisella tasolla on antanut EU:lle ja sen jäsenvaltioille **paremmat välineet** eurooppalaisten yhteiskuntien ja talouksien suojelun parantamiseen. On perustettu mekanismeja eri virastojen yhteistoimille turvallisuussuhkien yhteydessä sekä johdonmukaisempi ja yhdenmukaisempi toimintatapa eri toimijoille (poliisi, syyttäjät, rajavartijat ja tullit sekä tietyissä tapauksissa tiedustelupalvelut ja puolustusvoimat) rajat ylittävien turvallisuussuhkien varalta. Lisäksi on tehostettu jäsenvaltioiden eri viranomaisten operatiivisia rajat ylittäviä ja EU:n virastojen tukemia toimia, jotka ovat johtaneet operatiivisiin tuloksiin.

Komission tiedonannossa *Avoin ja turvallinen Eurooppa: suunnitelma käytäntöön* kartoitettiin jo, millä sisäisen turvallisuuden aloilla tarvitaan EU:n ja sen jäsenvaltioiden **lisätoimia** sisäisen turvallisuuden strategian tehokkaan täytäntöönpanon jatkamiseksi. Tässä luvussa keskitytään haasteisiin, joita lähivuosina on käsiteltävä.

⁸⁵ Direktiivi 2012/29/EU (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁸⁶ Asetus (EU) No 606/2013.

⁸⁷ Direktiivi 2011/99/EU.

⁸⁸ Direktiivi 2010/64/EU.

⁸⁹ Direktiivi 2012/13/EU.

⁹⁰ Direktiivi 2013/48/EU.

Etusijalla tulevassa työssä ovat lainsäädännön **täytäntöönpano** ja saavutusten **vakiinnuttaminen** sekä **käytännön yhteistyön tehostaminen**.

EU:n toimia voidaan mukauttaa lainsäädännön ja politiikkojen vaikuttavuuden **seurannan ja arvioinnin** avulla. Laittoman toiminnan ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkinta edellyttää enemmän ja tehokkaampaa **tietojen vaihtoa** olemassaolevia EU:n välineitä täysimääräisesti hyödyntäen jäsenvaltioiden lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten kesken sekä EU:n virastojen kanssa ja niiden välillä.

Kansalaiskeskeisen lähestymistavan olisi pysyttävä peruseriaatteena EU:n sisäisessä turvallisuudessa ja tulevissa mahdollisuuksissa ja haasteissa. Komission, unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, Euroopan parlamentin, jäsenvaltioiden, EU:n virastojen, turvallisuusalan asiantuntijafoorumien ja monien muiden on yhdistettävä voimansa entistä tehokkaammin, jotta muuttuvaan ympäristöön voitaisiin reagoida tuloksekkaammin.

Kuten 4 luvussa esitetään tarkemmin, komissio katsoo, että EU:n olisi päivitettävä sisäisen turvallisuuden strategiaa tarkastellen kuhunkin nykyiseen tavoitteeseen tähtääviä toimia vuosina 2015–2020.

3.1. Temaattiset haasteet

3.1.1. Vakava ja järjestäytynyt rikollisuus

Järjestäytynyt ja vakava rajat ylittävä rikollisuus on yleisesti ottaen edelleen suuri uhka EU:n sisäiselle turvallisuudelle. Se aiheuttaa vakavaa vahinkoa uhreille ja koko yhteiskunnalle. Europol arvioi vuonna 2013, että EU:ssa toimii 3 600 järjestäytynyttä rikollisryhmää. EU:n turvallisuutta uhkaa järjestäytyneiden riskiryhmien soluttautuminen lailliseen talouteen. Talouskriisi ja siitä seuranneet muutokset kulutuskysynnässä ovat johtaneet muutoksiin myös rikollismarkkinoilla. Kansainväliset kauppareitit ja vapaa liikkuvuus EU:ssa ovat johtaneet monien hyödykkeiden salakuljetusreittien (esimerkiksi heroiini ja ihmiskauppa) muutokseen. Laittomat huumausaineet muodostavat edelleen ne markkinat, joilla toimii eniten järjestäytyneitä rikollisryhmiä (noin kolmasosa). Talousrikokset ja etenkin petokset ovat lisääntyneet merkittävästi. Tehostuneet viestintä- ja tekniset välineet ovat huomattavasti helpottaneet petosten tekemistä, sillä ne mahdollistavat yksityishenkilöiden ja yritysten tavoittamisen verkossa. Jotkut uhat, kuten synteettiset huumausaineet ja tietoverkkorikollisuus, kasvavat huolimatta niiden torjuntatoimista kansallisella, EU:n ja kansainvälisellä tasolla. Toiset, kuten ihmis- ja kokaiinikauppa, eivät ehkä kasva yhtä paljon, mutta ne todennäköisesti pysyvät vakavina haasteina EU:lle tulevina vuosina.

Europol toi lisäksi vuoden 2013 SOCTAssa esiin kaksi uutta uhkaa, joita on tarkkailtava lähivuosina: **ympäristörikollisuus** ja **energiaan liittyvät petokset**.⁹¹

⁹¹ Vuonna 2013 julkaistiin erityinen uhka-arvio ympäristörikoksista EU:ssa. Siinä keskityttiin kahteen tavallisimpaan rikokseen, laittomiin jätekuljetuksiin ja uhanalaisten eliölajien laittomaan kauppaan, joihin liittyy järjestäytynyttä rikollisuutta. EU:ta pidetään merkittävänä uhanalaisten eliölajien laittoman kaupan kohteena ja kauttakulkualueena, ja laittomia jätekuljetuksia tapahtuu EU:n sisällä ja suuntautuu EU:n ulkopuolisiin kohteisiin. Erikoistuneet järjestäytyneet rikollisryhmät toimivat näillä aloilla. Lisätoimia tarvitaan, ja niiden on perustuttava seuraaviin: a) erilaiset välineet; b) nykyisten ympäristörikoksiin liittyvien lainvalvontatoimien, joihin osallistuu useita elimiä tai virastoja (Europol, Eurojust, Interpol ja UNOCD), koordinointi; c) komission hiljattain antama tiedonanto luonnonvaraisten lajien laittomasta kaupasta ja siihen liittyvä sidosryhmien kuuleminen, sekä d) EnviCrimeNet-verkoston toimet strategian laatimiseksi ja toimien suunnittelemiseksi.

Komissio aikoo jatkaa yhteistyössä muiden alan toimijoiden kanssa muun muassa seuraavia toimia:

- järjestäytyntä ja vakavaa kansainvälistä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin (2014–2017) täytäntöönpano;
- sen arviointi, miten järjestäytynyt rikollisuus investoi talouteen, ja niiden heikkouksien kartoittaminen, jotka altistavat laillisen talouden rikoksille, kuten korruptiolle ja rahanpesulle;
- EU:n ensimmäisen korruptiontorjuntakertomuksen, sen maaraorttien ja julkisia hankintoja koskevan temaattisen luvun jatkotoimet ja valmistelut toisen kertomuksen julkaisemiseksi vuonna 2016;
- tuki lainsäädäntöprosessin vauhdittamiseksi (esimerkiksi neljäs rahanpesua koskeva direktiivi, joka koskee talousrikoksia ja jolla ehkäistään rahoitusjärjestelmän väärinkäyttöä, kuten rikoksista saatavien tulojen alkuperän hämärtämistä tai rahan kanavointia terrorismin rahoittamiseen);
- mahdollisesti rahanpesua koskeva direktiiviehdotus määritelmien ja seuraamusten lähentämiseksi SEUT-sopimuksen 83 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- EU:n huumausainestrategian (2013-2020) täytäntöönpano ja tuki uusia psykoaktiivisia aineita koskevan lainsäädännön nopealle antamiselle;
- ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian (2012–2016) täytäntöönpano. Tämä edellyttää sitä, että ihmiskaupan torjunnan EU-koordinaattorin toimikautta jatketaan;
- ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen ja täytäntöönpanon valvonta;
- lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston torjumista koskevan direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen ja täytäntöönpanon valvonta;
- sen selvittäminen, tarvitaanko kattavaa EU:n strategiaa lasten suojelemiseksi seksirikoksilta;
- ampuma-aseisiin liittyvää rikollisuutta koskevan tiedonannon jatkotoimet, joiden yhteydessä kuitenkin turvataan ampuma-aseiden laillinen myynti ja omistus. Tähän saattaa sisältyä EU:n voimassaolevan, ampuma-aseiden myyntiä ja siirtoa EU:ssa koskevan lainsäädännön uudelleentarkastelu;
- tuki yhteistyön tehostamiselle vientivalvontapolitiikan uudelleentarkastelussa ja soveltamisessa, jotta voitaisiin parantaa lainvalvonta-, tull- ja vientivalvontaviranomaisten valmiuksia havaita ja estää strategisten ja korkean riskin tuotteiden rajat ylittävää laitonta kauppaa. Komissio tukee tätä varten tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa ja EU:n laajuisen ohjelman ja koulutuksen kehittämistä edellä mainittujen toimijoiden valmiuksien parantamiseksi;
- ympäristörikosten ja energiaan liittyvien petosten laajuuden arvioinnin jatkaminen ja toimenpiteiden suunnittelu niiden torjumiseksi.

3.1.2. Tietoverkkorikollisuus

SOCTassa korostettiin MTIC-petoksia sähkö- ja kaasumarkkinoilla (energiaan liittyviä petoksia). Ne noudattavat samantapaista kaavaa kuin viime vuosina paljastetut päästöhyvitysten kaupan kohdistuneet petokset. Järjestäytyneet rikollisryhmät toimivat jo vaihtoehtoisten energialähteiden (tuuli ja aurinko) sekä jätehuollon aloilla, joita ne hyödyntävät rahanpesuun.

Kynnys tietoverkkorikollisuuteen on viime vuosina madaltunut, ja tietoverkkorikolliseksi on helpompaa ryhtyä. Tekniset erityistaidot ovat tarpeettomia, sillä tarvittavat välineet ovat käytettävissä verkossa käyttäjäystävällisessä muodossa kohtuulliseen hintaan. Digitaaliset valuutat ja verkkosivustot helpottavat monenlaista vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta. Verkkohyökkäysten määrä todennäköisesti kasvaa lähivuosina huolimatta merkittävistä toimenpiteistä, joita on toteutettu tietoverkkorikollisuuden torjuntavalmiuksien ja verkkoturvallisuuden parantamiseksi. Niinpä tietoverkkorikollisuuden torjunnan operatiivisia valmiuksia on kehitettävä. Käsiteltäviä ongelmia ovat tietoverkkorikosten ilmoittamatta jättäminen, tietoverkkorikollisia koskevan datan vaikea jäljitettävyyss sekä keskinäiseen oikeusapuun tietoverkkorikoksissa ja verkkoavaruuteen sovellettavaan toimivaltaan liittyvät kysymykset.

Komissio aikoo jatkaa yhteistyössä muiden alan toimijoiden kanssa muun muassa seuraavia toimia:

- EU:n kyberturvallisuusstrategian täytäntöönpano;
- Europolin Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen (EC3) toiminnan tukeminen edelleen;
- jäsenvaltioiden avustaminen edelleen niiden kehittäessä omia valmiuksiaan (kansalliset verkkorikostorjuntakeskukset) torjua tietoverkkorikollisuutta;
- toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa tehdyn direktiiviehdotuksen hyväksymisen tukeminen ja toiminta ENISAn uuden toimikauden tavoitteiden saavuttamiseksi;
- tuki tietoverkkorikollisuutta koskevaan Budapestin yleissopimukseen liittymiselle ja sen soveltamiselle;
- verkossa esiintyvän lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumista koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden tukeminen, kehittäminen ja laajentaminen;
- EU:n ulkopuolisten kumppaneiden ja yksityisen sektorin kanssa tehtävän yhteistyön kehittäminen edelleen yhdessä EC3:n kanssa toimien tehostamiseksi.

3.1.3. Terrorismi, radikalisoituminen ja kriisinhallinta

Viime vuosina on tapahtunut useita terrori-iskuja. Niiden tekijöinä on ollut yksittäisiä henkilöitä tai pieniä ryhmiä, mutta seuraukset ovat olleet vakavia. Euroopan unionissa tehtiin tai yritettiin tehdä yli 200 terrori-iskua vuonna 2012⁹². Bostonin maratonin ja nairobilaisen ostoskeskuksen iskut vuonna 2013 osoittivat, että radikalisoituneet henkilöt ja järjestäytyneet terroristiryhmät etsivät perinteisten kohteiden lisäksi yhä useammin pehmeitä kohteita. Huolestuttava suuntaus on myös se, että nuoret lähtevät taistelemaan ulkomaille, kuten Syyriaan. Palattuaan osa heistä voi aiheuttaa vakavan turvallisuusuhan EU:lle. Terrorismin ja väkivaltaisten ääriliikkeiden uhka on vakava haaste EU:lle lähivuosina.

Komissio aikoo jatkaa yhteistyössä muiden alan toimijoiden kanssa muun muassa seuraavia toimia:

- ehkäisytoimien suuntaaminen tiedonannossa terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen ehkäisemisestä esitettyjen linjausten mukaisesti;

⁹² Europol totesi vuoden 2013 TE-SAT-selvityksessä (selvitys terrorismitilanteesta ja -suuntauksista Euroopassa), että vuonna 2012 EU:ssa kuoli 17 ihmistä terrori-iskujen seurauksena, jäsenvaltioissa toteutettiin 219 terrori-iskua, EU:ssa pidätettiin 537 henkilöä terrorismiin liittyvien rikosten vuoksi ja terrorismioikeudenkäyntejä saatettiin päätökseen yhteensä 400 henkilön osalta.

- radikalisoitumisen torjunnan verkoston toiminnan tukeminen edelleen ja eurooppalaisen osaamiskeskuksen perustaminen käytänteiden ja asiantuntemuksen vaihdon helpottamiseksi sekä tutkimusalan ja toimintaa muuten tukevien sidosryhmien ohjaamiseksi niiden pyrkiessä ehkäisemään terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavaa radikalisoitumista;
- terrori-iskuja varten muodostettavien yhteentoimivien joukkojen koulutuksen ja kehittämisen tukeminen ja tarvittaessa toimenpiteet yhteisten varusteiden hankkimiseksi;
- uuden lähestymistavan täytäntöönpano EU:n tasolla CBRNE-riskien havaitsemiseksi ja lievittämiseksi;
- riskinarviointivalmiuksien kehittäminen edelleen ilmailun turvaamisen alalla ja tarvittaessa muilla ensisijaisilla aloilla, kuten tullialalla;
- uuden lähestymistavan soveltaminen elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevassa Euroopan unionin ohjelmassa ja neljässä pilottihankkeessa;
- valmiuden tukeminen perustamalla moduulimuotoinen kriisinhallintaharjoitusohjelma.

3.1.4. Rajaturvallisuuden parantaminen

Schengen-alue, jolla ihmiset voivat matkustaa ilman rajatarkastuksia, kuuluu EU:n perusrakenteisiin. Vapaasta liikkuvuudesta on huomattavaa hyötyä Euroopan taloudelle. EU:hun, erityisesti lentämällä, saapuvien ihmisten määrän odotetaan kasvavan edelleen. Tavaroiden tuonti ja vienti jatkaa kasvuaan. Väärinkäytöksiä olisi ehkäistävä, ja tilanteisiin, joissa jokin jäsenvaltio ei täytä velvollisuuttaan valvoa omaa osuuttaan ulkorajoista, olisi puututtava tehokkaasti [samalla kun varmistetaan, että maantieteellisestä sijainnistaan, matkustajavirroista ja muuttoreiteistä johtuen kasvavan paineen kohteeksi joutuvien jäsenvaltioiden tukemiseksi on asianmukaiset yhteisvastuumeکانسمیت.](#)

Komissio aikoo jatkaa yhteistyössä muiden alan toimijoiden kanssa muun muassa seuraavia toimia:

- tuki älykkäitä rajoja koskevan paketin hyväksymiselle. Pakettiin sisältyy säädösehdotukset rajanylitystietojärjestelmästä ja rekisteröityjen matkustajien ohjelmasta;
- SIS II -järjestelmän tehokkaan toiminnan tukeminen yhdessä eu-LISAn kanssa;
- Euroopan rajavartiointijärjestelmän toteuttamiskelpoisuuden selvittäminen;
- toimitusketjun turvallisuutta ja riskinhallintaa koskevan strategian ja toimintasuunnitelman laatiminen ja osallistuminen niiden täytäntöönpanoon.

3.2. Monialaiset tavoitteet

3.2.1. EU:n sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden kytkeminen tiiviimmin toisiinsa

Koska EU:n turvallisuus riippuu ulkoisista tekijöistä, vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategiassa korostettiin, että on tärkeää huolehtia EU:n turvallisuuspolitiikkojen sisäisten ja ulkoisten näkökohtien johdonmukaisuudesta ja täydentävyydestä. Tätä varten on toteutettu merkittäviä toimia, joita on jatkettava. Näitä ovat esimerkiksi EU:n kyberturvallisuusstrategia, Sahelin alueen turvallisuutta ja kehitystä koskeva EU:n strategia⁹³, terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen ehkäisemistä koskeva EU:n lähestymistapa sekä toimet Euroopan unionin merellisen turvallisuusstrategian⁹⁴ aikaansaamiseksi. EU pyrkii myös maailmanlaajuiseen yhteisymmärrykseen joukkotuhoojien leviämisen estämistä koskevan kansainvälisen järjestelyn lujittamiseksi.

Malin, Libyan ja Syyrian konfliktit aiheuttavat seurauksia, joilla on vaikutusta EU:n turvallisuuteen, kuten ulkomaalaisten taistelijoiden ja terrorismiin johtavan radikalisoitumisen kasvava uhka. EU:n turvallisuutta uhkaavat myös kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden monipuolistuminen ja soluttautuminen lailliseen talouteen, korruptio, talousrikokset ja tietoverkkorikollisuus. Välillisesti EU:n turvallisuuteen vaikuttavat myös muut ilmiöt, kuten ihmisten aiheuttamat katastrofit ja luonnononnettomuudet, poliittiset ja yhteiskunnalliset muutokset EU:n naapurialueella sekä maailman maiden erilaiset lähestymistavat turvallisuuden varmistamiseen.

EU:n sisäinen turvallisuus edellyttää myös toimia **EU:n rajojen ulkopuolella ja yhteistyössä ulkopuolisten maiden kanssa**. Sisäiseen turvallisuuteen liittyviä kysymyksiä olisi käsiteltävä järjestelmällisemmin EU:n ulkopoliitikoissa ja EU:n avustus- ja yhteistyöohjelmien yhteydessä. Institutionaalisten uudistusten, oikeusvaltioperiaatteen ja turvallisuusalan uudistusten tukemiseksi on tehostettava vuoropuhelua ja yhteistyötä. Lisäksi olisi autettava pitkäjänteisemmin kolmansia maita, jotka pyytävät apua lainvalvontavalmiuksien kehittämisessä, tarjoamalla koulutusta tai jakamalla tietoa ja hyviä käytänteitä.

Lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten yhteistyön lähtökohtana kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa olisi oltava EU:n turvallisuustarpeet ja yhteinen arvio turvallisuushaasteista, jotta sisäisen turvallisuuden strategiassa määritellyt tavoitteet voitaisiin saavuttaa. Tämä edellyttää myös sitä, että tehostetaan **yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan (YTPP) kuuluvan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden etenemissuunnitelman** täytäntöönpanoa erityisesti operatiivisen yhteistyön ja tiedonvaihdon helpottamiseksi EU:n virastojen ja YTPP-operaatioiden välillä. Lisäksi lainvalvontaviranomaisten eurooppalaisen koulutuskehityksen täytäntöönpano edistäisi suoraan YTPP:n ja vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alan yhteyksien vahvistamista, kun laadittaisiin ehdotus yhteisestä pakollisesta opetusohjelmasta kaikille YTPP-siviilioperaatioihin osallistuville lainvalvontaviranomaisille. Se hyödyttäisi myös valmiuksien kehittämisessä niissä maissa, joissa operaatioita toteutetaan.

⁹³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/141577.pdf

⁹⁴ JOIN 2014(9)

Nykyiset matkustajarekistereitä koskevat sopimukset kolmansien maiden kanssa tarjoavat toisen tilaisuuden lujittaa entisestään kansainvälistä lainvalvontayhteistyötä ja lisätä EU:n ja jäsenvaltioiden turvallisuutta.

Vuoropuhelua EU:n turvallisuustarpeista ja yhteisistä turvallisuushaasteista on erityisen tärkeää käydä ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden, EU:n naapuruuspolitiikan kumppanimaiden, strategisten kumppaneiden sekä niiden maiden kanssa, jotka käyvät läpi vaikeaa siirtymää demokratiaan.

EU:n olisi kehitettävä edelleen suhteitaan **kansainvälisiin järjestöihin**, kuten YK:hon, Euroopan neuvostoon, Interpoliin ja maailmanlaajuiseen terrorisminvastaiseen foorumiin. Sen olisi myös oltava aktiivisempi monenvälisillä foorumeilla sen parhaiden käytänteiden levittämiseksi, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta EU voisi liittyä tiettyihin kansainvälisiin sopimuksiin sisäiseen turvallisuuteen keskeisesti liittyvillä aloilla.

3.2.2. Perusoikeuksien kunnioituksen lujittaminen osana kansalaiskeskeistä lähestymistapaa

Perusoikeuksien on oltava olennainen osa sisäisen turvallisuuden politiikkoja. Perusoikeudet lujittavat EU:n sisäistä turvallisuutta, sillä ne turvaavat kansalaisten keskinäisen sekä kansalaisten ja viranomaisten välisen luottamuksen ja lisäävät sitä. Tässä yhteydessä komissio jatkaa rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen torjumista koskevan puitepäättöksen⁹⁵ täytäntöönpanon valvontaa. Kaikki EU:n toimielimet pyrkivät edistämään EU:n perusoikeuskirjan sekä tiettyjä oikeuksia koskevan sekundäärilainsäädännön tosiasiallista soveltamista.

Euroopan unionin tuomioistuimen hiljattain antamassa tietojen säilyttämistä koskevaa direktiiviä koskevassa tuomiossa korostettiin perusoikeuksien kunnioittamisen tärkeyttä olennaisena osana sisäisen turvallisuuden politiikkoja.

Kansalaisten oikeuksien turvaamiseksi virkamiehille olisi annettava tueksi yksinkertaisia, tehokkaita ja käytännöllisiä välineitä, kuten käsikirjoja ja koulutusohjelma, joiden avulla he voivat soveltaa perusoikeuksia päivittäisessä työssään oikein. Lisäksi perusoikeusviraston (FRA) olisi osallistuttava sisäistä turvallisuutta ja rikosasioita koskevien EU:n politiikkojen kehittämiseen. Yhteistyötä ihmisoikeuselinten kanssa olisi lisättävä. Yleisemmin on tärkeää lisätä vuoropuhelua kolmansien maiden, kansainvälisten järjestöjen, yksityissektorin ja kansalaisyhteiskunnan kanssa. Näiden toimien yhteydessä olisi huolehdittava oikeussuojakeinoista ja niiden pitämisestä sekä turvallisuustoimenpiteisiin että teknisiin innovaatioihin liittyvien suuntausten tasalla.

3.2.3 Tutkimuksen, rahoituksen ja koulutuksen roolin voimistaminen

Teknologian kehityksen tarjoamat mahdollisuudet ja tuottamat uhat edellyttävät kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa sisäisen turvallisuuden näkökohtia ja perusoikeuksia koskevia politiikkoja on tuettava täysimääräisesti **tutkimuksella**. Hyvä esimerkki vuonna 2013 oli aloite, joka koski sisäisen turvallisuuden viranomaisten osallistumista turvallisuuteen liittyvään tutkimukseen ja teollisuuspolitiikkaan⁹⁶. EU:n on jatkettava niiden välineiden

⁹⁵ Ks. 27. tammikuuta 2014 annettu komission kertomus, joka koskee rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2008/913/YOS soveltamista (COM(2014) 27 final).

⁹⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/137399.pdf

käyttöä, jotka ovat olennaisia turvallisuusvalmiuksien ja sietokyvyn kannalta, hyödyntäen erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa ”Horisontti 2020” ja pitäen mielessä sisäiseen turvallisuuteen liittyvät yhteiskunnalliset näkökohdat.

Sisäiseen turvallisuuteen liittyvien tehtävien täyttäminen edellyttää **riittävää ja kohdennettua EU:n rahoitusta**. EU:n sisäisen turvallisuuden rahastolla pyritäänkin tukemaan toimia, jotka liittyvät sisäisen turvallisuuden haasteisiin, sekä tietojen vaihtoa ja koulutusta kaikilla sisäisen turvallisuuden ensisijaisilla aloilla. On erittäin tärkeää varmistaa, että jäsenvaltioiden kansalliset rahoitusohjelmat (jaettu hallinnointi) ja komission suoraan rahoittamat (suora hallinnointi) unionin toimet (monikansalliset toimet tai unionille erityisen tärkeät toimet) täydentävät toisiaan⁹⁷.

Yhteistä lainvalvontaa edistävän yhteistyökulttuurin luominen on tärkeää keskinäisen luottamuksen ja ymmärryksen aikaansaamiseksi ja käytännön yhteistyön tukemiseksi. EU:n tasolla järjestettävä **koulutus** on ratkaisevaa näiden tavoitteiden saavuttamisessa, ja sillä parannetaan lainvalvonnan laatua ja lähennetään sitä koskevia normeja. Lainvalvontaviranomaisten eurooppalainen koulutuskehys olisi pantava kokonaan täytäntöön lähivuosina, jotta mahdollisimman monet virkamiehet lainvalvonnan kaikilla tasoilla, rajavartiostoissa ja tullissa hyötyisivät siitä.

4. Tuleva työ

Vuosien 2010–2014 sisäisen turvallisuuden strategiaan valitut viisi strategista tavoitetta ovat edelleen asianmukaisia, ja ne olisi vahvistettava uusitussa sisäisen turvallisuuden strategiassa. EU:n olisi päivitettävä sisäisen turvallisuuden strategiaa ensimmäisen strategian täytäntöönpanosta tehdyn myönteisen arvioinnin pohjalta komission, jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin yhteistyönä. Tässä olisi keskityttävä tarkastelemaan kuhunkin tavoitteeseen tähtääviä toimia vuosina 2015–2020 ja kartoitettava, mitä uusia toimia tarvitaan uusien uhkien ja muuttuvien haasteiden vuoksi.

Uudistetulla sisäisen turvallisuuden strategialla olisi lujitettava perusoikeuksien yhdentämistä sisäiseen turvallisuuteen ja vielä parannettava sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden kytköksen operatiivisuutta. Olisi myös vahvistettava ja lisättävä sisäasioiden ja muiden sisäiseen turvallisuuteen liittyvien politiikan alojen synergioita. Tätä varten tarvitaan voimakkaampia toimia politiikkojen ja toimien vuorovaikutuksen lujittamiseksi, ja niihin olisi saatava erilaisia toimijoita, kuten viranomaisia, kansalaisia, kansalaisyhteiskunta ja yksityinen sektori. Tällaisen monialaisen ja yhdenmisen lähestymistavan tueksi voitaisiin harkita **EU:n sisäisen turvallisuuden neuvoa-antavan foorumin** perustamista komission, jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin, EU:n virastojen, kansalaisyhteiskunnan, tiedemaailman ja yksityisen sektorin vuoropuhelua varten.

Komissio aikoo esittää tiedonannon **sisäisen turvallisuuden strategian uudistamisesta** komission tiedonannossa *Avoin ja turvallinen Eurooppa: suunnitelma käytäntöön* esitettyjen päätelmien sekä Eurooppa-neuvoston pian antamien sisäistä turvallisuutta koskevien strategisten suuntaviivojen mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin näkemykset, jotka se on kirjannut päätöslauselmaansa toisesta kertomuksesta EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta (2013/2636(RSP)). Komissio laatii

⁹⁷ Myös muulla EU:n rahoituksella on merkitystä riippuen sen tavoitteista, soveltamisalasta ja ehdoista, ks. http://ec.europa.eu/budget/mff/index_en.cfm.

tiedonannon kuultuaan sidosryhmiä muun muassa syksyllä 2014 järjestettävässä korkean tason konferenssissa, johon osallistuvat jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti sekä kansalaisyhteiskunnan, tiedemaailman ja yksityisen sektorin edustajia.